

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๘๔/๒๕๖๐

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม	โจทก์
	นายวิชัย ฤกษ์จรงค์	โจทก์ร่วม
	นายจอมพล แก้วลังกา	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดต่อร่างกาย พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.๒๕๒๒

พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๓

ตามที่โจทก์ร่วมฎีกาว่า ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ รับฟังข้อเท็จจริงจากรายงานการสืบเสาะและพินิจแล้วหยิบยกเอาข้อเท็จจริงตามรายงานการสืบเสาะและพินิจมาเป็นข้อสนับสนุนโดยไม่ส่งให้โจทก์และโจทก์ร่วม ทำให้โจทก์และโจทก์ร่วมไม่มีโอกาสโต้แย้งคัดค้านเป็นการไม่ชอบนั้น เห็นว่าตามพระราชบัญญัติดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.๒๕๒๒ มาตรา ๑๓ บัญญัติว่า “ศาลมีอำนาจที่จะรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา ๑๑ โดยไม่ต้องมีพยานบุคคลประกอบ แต่ถ้าศาลจะใช้รายงานและความเห็นเช่นนั้นเป็นผลร้ายแก่จำเลย ให้ศาลแจ้งข้อความที่เป็นผลร้ายนั้นให้จำเลยทราบ เมื่อจำเลยคัดค้าน พนักงานคุมประพฤติน่าพยานหลักฐานเข้าสืบประกอบรายงานและความเห็นก่อน และจำเลยมีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานมาสืบหักล้างได้” ดังนี้ รายงานการสืบเสาะและพินิจจึงเป็นรายงานของเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติไปตามคำสั่งของศาลและเป็นข้อเท็จจริงในสำนวนที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ มีอำนาจหยิบยกเอาข้อความตามรายงานการสืบเสาะและพินิจดังกล่าวมาประกอบการใช้ดุลพินิจในการลงโทษจำเลยได้ ไม่ใช่เรื่องของการสืบพยานหลักฐานที่ต้องกระทำต่อหน้าคู่ความดังที่โจทก์ร่วมอ้างในฎีกา

.....พงษ์พนิต หุบชบา..... ย่อ/พิมพ์
.....วันเพ็ญ สิริธิดา..... ตรวจ